Proletari din toate țările uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul VIII ★ nr. 40 (496) miercuri 16 mai 1956 ★ 4 pag. 15 bani

Atenție, filmăm!

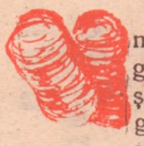

Dar astăzi aparatul de proiecție nu va reproduce nici o imagine pe ecran. Bidescu Mihai și Lambertin Marian din clasa a VII-a A, de la Școala de 7 ani Nr. 55, din București, repetă la fizică lecțiile din capitolul „Optica".

Primim întrecerea!

In curînd la treabă!

Pretutindeni, în unitățile de pionieri din raionul Tîrnăveni, regiunea Stalin, s-a citit chemarea școlarilor din comuna Curcani, regiunea București, care și-au propus să crească viermi de mătase. Pînă acum, la comitetul raional U.T.M. au sosit răspunsuri din partea pionierilor din 68 de unități.

Pionierii de la școala germană și de la școala romînă din comuna Jidvei vor lua în grija lor viermii de mătase care vor ieși din cele 25 de gr. de sămînță.

Unitatea nr. 7 din Blaj și-a propus ca singură să ceară 20 gr. de sămînță.

Creșterea viermilor de mătase din care vor ieși sute de metri de fire de borangic îi preocupă pe toți pionierii din acest raion.

Impreună cu tovarășii instructori, ei vor porni în curînd la treabă. Vor amenaja camerele unde îi vor ține pe „oaspeți", vor aduna frunze de dud și vor avea grijă în permanență să le schimbe așternutul.

Pentru ca totul să meargă bine la vară, se vor alcătui echipe de pionieri care să facă de serviciu în fiecare zi.

Al. MIHU

Am început pregătirile

Aflați, dragi tovarăși, că și noi ne numărăm printre aceia care au primit întrecerea lansată de unitatea de pionieri din Curcani. Să știți că noi am și început pregătirile pentru creșterea viermilor de mătase. Aceasta va fi în același timp și o acțiune a noastră în cinstea Congresului al II-lea al U.T.M.

Unitatea de pionieri
Școala cu limba de predare romînă din Suplacul de Barcău, regiunea Oradea

In cinstea Congresului U. T. M.

Pentru noi a devenit o tradiție creșterea viermilor de mătase.

De aceea răspundem cu bucurie chemării pionierilor din comuna Curcani. Vom crește viermi de mătase din 10 gr. de sămînță. Vom avea grijă încă de pe acum să îngrijim de duzii din comună, cu frunzele cărora vom hrăni viermii de mătase.

Pionierii unității din comuna Teiu-Deal — Topoloveni

Creștem viermi de mătase

Și noi răspundem cu bucurie chemării la întrecere a pionierilor din comuna Curcani, raionul Oltenița.

In vara aceasta, unitatea noastră și-a propus să crească viermi de mătase proveniți din 15 gr. de sămînță. Vrem ca gogoșile să fie de bună calitate și vom avea grijă să-i hrănim și să-i curățăm la timp.

Pionierii unității din comuna Marginea-Oradea

Nu trebuie să vă temeți

M-am apucat să scriu rîndurile acestea îndemnat de o întîmplare măruntă în aparență, totuși destul de importantă. Cîțiva copii, de altfel buni la învățătură, s-au strîns odată într-un loc mai liniștit ca să repete împreună materia din urmă la matematică. La început, am crezut că se vor împăca, dar cîteva minute mai tîrziu, i-am văzut aproape certîndu-se. Ce se întîmplase? Unul dintre ei propusese să înceapă repetarea de la prima filă a cărții pînă la ultima, fără să sară nici un rînd.

— Dar nu e nevoie să facem așa ceva! au ripostat ceilalți. De ce trebuie să repetăm, de pildă, introducerea?

— Dar dacă te ascultă de acolo? Nu-i așa că n-o să-ți placă? Păi, vedeți!... se îndîrji celălalt.

Pînă la urmă, băieții nu s-au înțeles nicicum și s-au despărțit rămînînd ca fiecare să repete așa cum îl duce mintea.

Imi închipui că sînt și pe la voi copii care, atunci cînd repetă materia din urmă, se apucă să citească manualul, se străduiesc să rețină toate amănuntele, toate demonstrațiile din carte. Dar asta e greșit, copii! Căutînd să reții toate amănuntele iți incarci mintea cu tot felul de formule și demonstrații de prisos și niciodată n-ai să-ți dai seama care dintre ele este mai importantă.

Să luăm, de exemplu, manualul de aritmetică de clasa a V-a. Ce este mai important în manual? Ce trebuie să rețină școlarii?

Am observat că școlarii dintr-a V-a (și chiar cei dintr-a VI-a și a VII-a) se încurcă mai ales cînd e vorba de următoarele trei tipuri de probleme cu fracții și procente:

I. Cînd se cere aflarea valorii unei fracții sau a unui număr de procente dintr-un număr dat.

II. Cînd se cere aflarea unui număr cunoscîndu-se valoarea fracției, sau a unui număr de procente, din el.

III. Cînd se cere aflarea raportului (raportului procentual) a două numere date.

Dacă ne uităm cu atenție, observăm că, de fapt, aceste trei tipuri de probleme cuprind mare parte din aritmetica de clasa a V-a. Tocmai de aceea vom vorbi despre ele, mai pe larg, într-un număr viitor.

Prof. Nicolae GHINESCU
comuna Găleșteni, raionul Olteni
reg. București

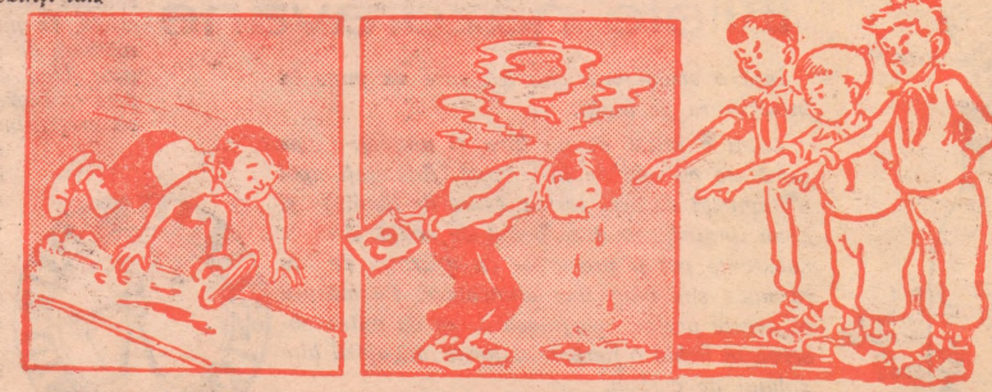
Halal colectiv de conducere!

1. Dragul nostru Gică, nu ne lăsa. E în joc onoarea detașamentului. Ai sarcina să ne reprezinți la...

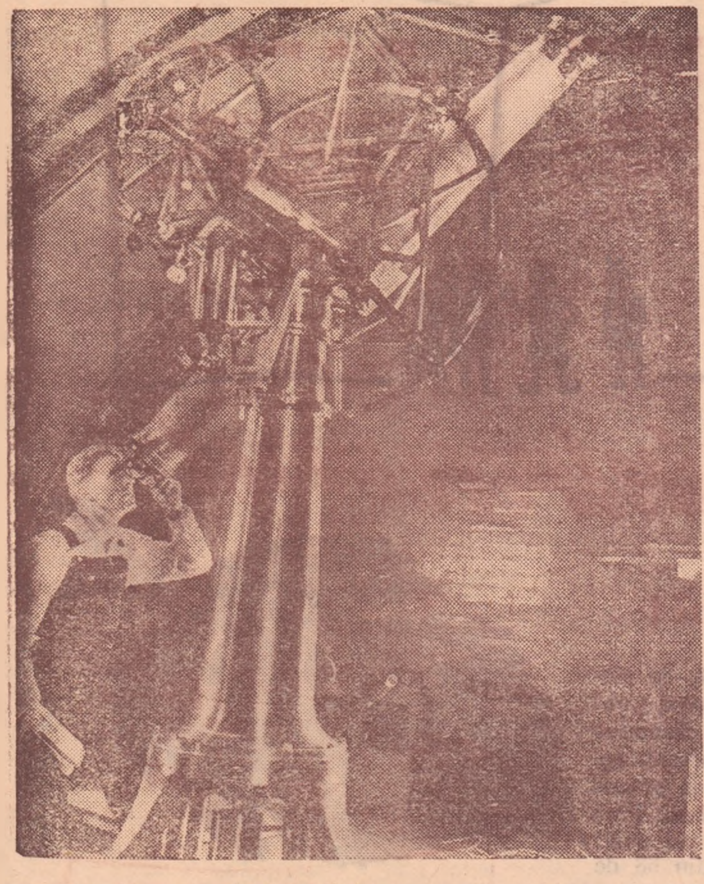
2... concursul de dansuri. Ești doar cel mai bun dansator...

3... concursul de mîini îndemînatice. Ești cel mai priceput.

4... concursul de atletism. Ești cel mai bun sportiv.

5... Dar dragă Gică... Cum de ai putut lua asemenea note rele? Avem sarcina să te tragem la răspundere. Pătezi pur și simplu onoarea detașamentului.

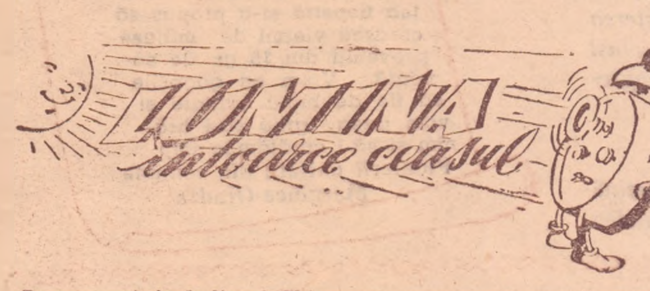
La observatorul din Pulcovo — lingă Moscova — un colaborator științific face observații cu un aparat denumit „cerc vertical".

Desigur că balauri n-au existat și nu există decît în povești. In schimb, familia șopîrlelor numără cîțiva membri care au o înfățișare asemănătoare cu balaurii din povești, numai că le lipsesc... cele șapte capete.

Astfel, în insula Komodo, din arhipelagul Sonde, trăiește o șopîrlă uriașă în comparație cu cele de la noi și care poate fi asemănată cu balaurii. Ea are doi metri lungime și poate ajunge chiar pînă la cinci metri, o gură roșie, o limbă lungă, galbenă, bifurcată, iar pielea, acoperită cu solzi, are mai multe culori.

Șopîrla din Komodo se hrănește furînd porci și animale mici din gospodăriile localnicilor. Iar dacă i se dă — așa cum s-a făcut o experiență în grădina zoologică din Londra — un curcan, îl mănîncă din două înghițituri.

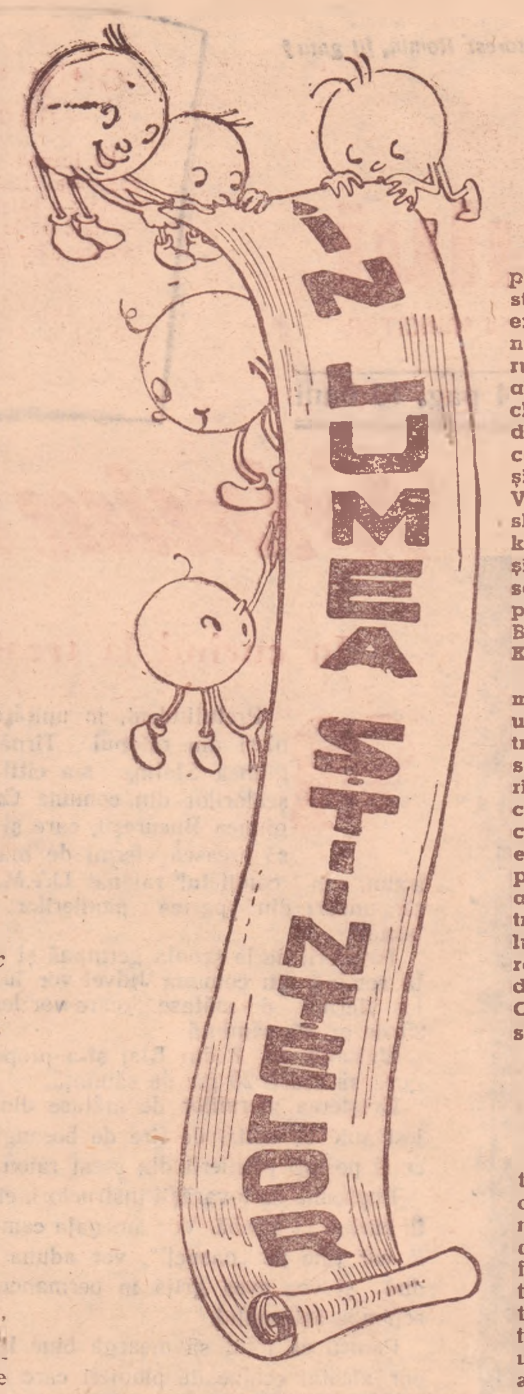
Pe vremuri, în India și China, erau renumite marile cadrane solare care arătau oamenilor, cu destulă precizie ora exactă. „Ceasornicele" acestea aveau însă un mare defect : nu arătau ora decît atunci cînd soarele își arunca din belșug razele sale mîngîietoare asupra pămîntului.

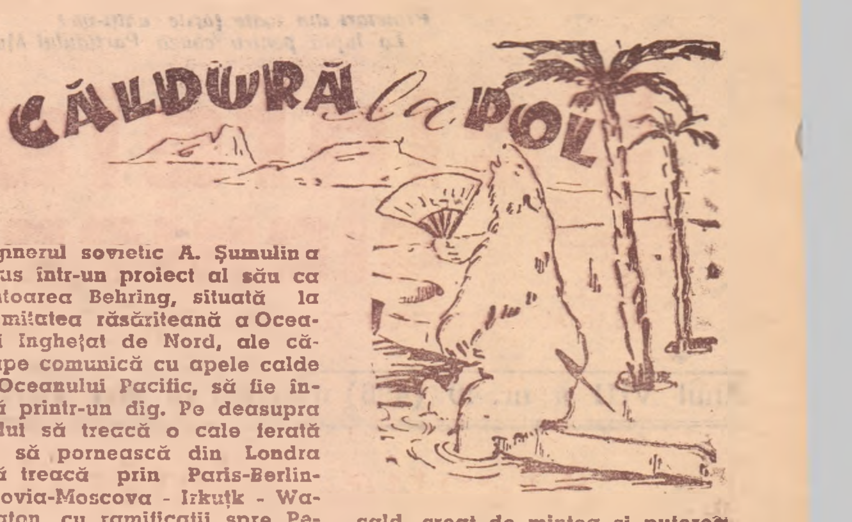
Dar cadranul solar de ieri s-a transformat într-un ceasornic modern, care este „întors" de lumină și care poate arăta ora exactă chiar atunci cînd lipsește soarele, și chiar noaptea.

Ceasornicul despre care vorbim a fost realizat într-un laborator elvețian și are ca piese principale o celulă fotoelectrică și un micromotor care acționează mecanismul propriu-zis al ceasornicului.

Iată cum funcționează noul ceasornic : datorită luminii care cade asupra celulei fotoelectrice, se formează un curent electric foarte slab, suficient însă pentru a pune în mișcare micromotorul ce acționează arcul ceasornicului, întorcîndu-l. De la arc, mișcarea se transmite la celelalte rotițe ale mecanismului, prin intermediul unor angrenaje foarte fin executate și prevăzute cu 28 de rubine.

Trebuie să știți că acest ceasornic „solar" modern arată ora cu o precizie invidiată doar de cele mai perfecte cronometre.

Inginerul sovietic A. Șumulin a propus într-un proiect al său ca strîmtoarea Behring, situată la extremitatea răsăriteană a Oceanului Inghețat de Nord, ale cărui ape comunică cu apele calde ale Oceanului Pacific, să fie închisă printr-un dig. Pe deasupra digului să treacă o cale ferată care să pornească din Londra și să treacă prin Paris-Berlin-Varșovia-Moscova - Irkuțk - Washington, cu ramificații spre Pekin; să lege astfel Europa, Asia și America. Construirea unui asemenea dig nu este prea complicată, deoarece strîmtoarea Behring este lată de numai 85 Km. și are abia 40 m. adîncime.

Scopul proiectului este însă mult mai îndrăzneț, deoarece el urmărește nu numai să unească trei continente, ci să determine o schimbare a climei din ținuturile nordului înghețat. Pentru aceasta, pe dig va fi construită o centrală atomo-electrică, a cărei energie va pune în funcțiune peste 100 de pompe care vor absorbi apa din Pacific și o vor trece în Oceanul Inghețat. In felul acesta va lua naștere un curent artificial, cu un debit anual de aproape 100.000 Km. cubi. Curentul golfului Atlantic (Golfstream) are 150.000 Km. cubi.

Ce se va întîmpla ? Curentul cald, creat de mintea și puterea omului, va încălzi, într-un anumit timp, apele din mările Behring, Ciukotka și Ohoțk, precum și întreaga uriașă regiune învecinată. Astfel vor dispărea ghețurile și Arctica se va transforma într-un ținut plin de viață, cu o climă asemănătoare celei din Germania. Incălzirea artificială a apelor nordului va determina și schimbarea curenților de aer înghețat, deoarece temutul anticiclon siberian care ia naștere sub influența regimului de aer înghețat nu se va mai abate asupra continentelor, așa cum se întîmplă astăzi.

Planul inginerului Șumulin va putea deveni realitate atunci cînd anumite țări vor folosi puterea atomului nu pentru fabricarea de bombe, ci pentru a crea condiții mai bune de viață pentru toate popoarele lumii.

Cît cîntărește pămîntul

Nu numai atmosfera, masa vegetală și animală a globului pămîntesc, dar chiar și pămîntul a fost cîntărit. Greutatea lui — determinată cu cele mai perfecționate aparate — este de 6 sextilioane de tone și oamenii de știință afirmă că greșeala, în plus sau în minus, nu poate fi decît de cîteva sute de tone. Aceasta ar fi cam cît un grăunte de nisip față de un imobil cu cîteva zeci de etaje. Greutatea a fost calculată printr-o formulă matematică în care nu a fost aflată decît densitatea pămîntului, prin măsurarea unui singur factor, și anume accelerația gravitației. Prin neîncetata perfecționare a instrumentelor, forța care face ca un corp să cadă spre centrul pămîntului a fost aflată cu mare precizie, astfel că și pămîntul a fost cîntărit foarte exact.

Din cele 6 sextilioane de tone, greutatea oamenilor aflați pe planeta noastră reprezintă 140 miliarde kg, adică o greutate mijlocie de 70 kg pentru fiecare om. Greutatea masei vegetale este de aproape 10.000 miliarde tone.

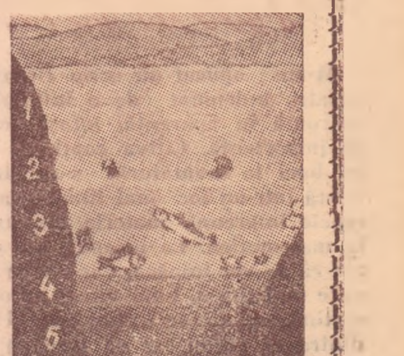
Un nou furnal

In preajma zilei de 1 Mai, constructorii de la Hunedoara au terminat lucrările noului furnal de 700 m.c. Pentru a da o imagine a muncii depuse de constructori, vom arăta că materialele folosite la construirea acestui gigant al siderurgiei noastre reprezintă încărcarea a 4000 de trenuri cu cîte 50 vagoane fiecare. Lungimea fierului beton este de 30.000 km.

Producția noului furnal va fi de o dată și jumătate ori mai mare decît întreaga producție de fontă a țării noastre din anul 1938.

Un lac cu mai multe etaje

In nordul Uniunii Sovietice, pe insula Kildin, se află un lac neobișnuit — cu mai multe „etaje". Acest lac se numește Moghilnoe și în el există cinci straturi de apă, deosebite prin compoziția lor chimică și care nu se amestecă între ele. Stratul de apă din fundul lacului conține mult hidrogen sulfurat. Deasupra acestuia se află un „etaj" de apă de culoare roșie — din cauza unui mare număr de bacterii purpurii care se află în ea. Urmează apoi un strat cu apă de mare, în care trăiesc pești

pitici de mare, actinii și stele de mare. In următorul „etaj" apa este mai puțin sărată și în ea trăiesc meduze și pești de apă dulce. Stratul superior conține numai apă dulce și este populat de animale specifice apelor dulci.

Lacul Moghilnoe este o rămășiță a mării care acoperea cîndva întreaga insulă Kildin. Cu toate că marea s-a retras, legătura dintre ea și apele lacului se menține și astăzi. In timpul fluxului, apele mării se infiltrează prin nisip și scoici pînă în lac. Apa de mare, fiind mai grea, cade la fund, iar apa provenită din ploi și topirea zăpezilor rămîne la suprafață. Așa se explică de ce apele acestui lac nu se amestecă deloc. In apele lui trăiesc atît reprezentanții faunei marine, cît și ai celei fluviale.

„Calorifer" acum 2000 de ani

Incălzirea centrală a locuințelor datează încă de pe vremea romanilor. In săpăturile arheologice de la Herculanum, Ostia și Pompei, s-a descoperit că romanii au cunoscut în trecutul îndepărtat mai multe sisteme de încălzire centrală. Unul din acestea era asemănător încălzirii centrale utilizate în locuințele moderne. El se compunea dintr-o magazie unde se depunea combustibilul, o vatră unde ardea acest combustibil, conducte pentru aer cald, cu tuburi de ramificație care pătrundeau în camere, încălzindu-le. Principiul acestui tip de încălzire a rămas pînă astăzi, deoarece instalațiile de calorifer și gaz metan moderne nu sînt altceva decît o formă perfecționată a sistemului de încălzire roman.

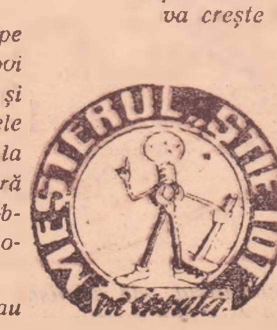
Bilele năzdrăvane

Iată o scamatorie chimică care va pune în încurcătură pe mulți.

Luați o sticlă de un litru și umpleți-o pe jumătate cu apă de la robinet. Adăugați apoi o linguriță de acid tartric (sare de lămîie) și două lingurițe de bicarbonat de sodiu. Ambele substanțe pot fi procurate cu ușurință de la farmacii sau magazine alimentare. Pe măsură ce aceste prafuri reacționează, se va putea observa în lichid o fierbere datorită degajării bioxidului de carbon.

Fixați la gura sticlei un dop de plută sau cauciuc perforat, în care ați introdus țeava unei pîlnii de sticlă. In pîlnie puneți două sau cel mult trei bobițe de măduvă de soc, plută, miez de pîine sau orice alt material ușor. Una dintre bobițe va astupa țeava pîlniei și va împiedica bioxidul de carbon să iasă din sticlă. Presiunea sa va crește însă mereu, pînă cînd va reuși să miște bila ce astupă țeava pîlniei. Atunci bila va fi aruncată în sus și presiunea va scădea brusc, permițînd unei alte bile să astupe orificiul pîlniei. Aceasta va fi și ea împinsă de bioxidul de carbon care se formează mereu.

In felul acesta gazul nu poate părăsi sticla decît în țîșnituri provocînd „dansul" bobițelor din pîlnie.

Dansul bobițelor provoacă mirare în rîndurile celor neinițiați în ale chimiei. Efectul „scamatoriei" poate fi mărit colorînd bilele în diferite culori.

Zile de PRIMĂVARĂ

Primele rezultate

Era la începutul primăverii. Zăpada topită din vreme a dat voie soarelui să mai zvînte pe alocuri terenul. Pe lotul școlar, ce măsoară 1 ha de pămînt, îmbiați parcă de soare, au apărut pionierii. Veniseră numai să vadă cum ar putea să-l împartă mai bine. Ca vechi participanți la „Concursul tinerilor grădinari", pionierii din comuna Dracea, regiunea București, făceau acum fel de fel de planuri.

— Da! Asta să fie parcela nr. 1. Noi, cei din a VI-a, vom pune aici bumbac.

— De ce voi și nu noi? sări unul dintr-a VII-a.

— Noi sîntem specialiști în bumbac, interveni un copil cu părul vîlvoi, care, pe semne, era dintr-a VI-a. Am cultivat și anul trecut, și...

— Ei, ca să nu fiți singuri, o să vă ajutăm și noi, pionierii din clasa a III-a.

Unul a mai spus una, altul alta, dar pînă la urmă s-au înțeles.

Au hotărît astfel ca, de pildă, cei 50 de pomi fructiferi să fie dați în grija unora care au și acasă pomi, că de, au experiență.

Mai greu a fost însă cînd au ajuns la parcela 5. Fiecare detașament voia să ia percela 5. De data asta cei din a VII-a au biruit.

— Aici vom pune noi floarea soarelui și porumb dispus în pătrat, se lăudau ei.

— Și ce de experiențe o să mai facem!

Astfel, la începutul primăverii, pionierii au făcut un plan al grădinii împărțit pe parcele, culturi, repartizînd fiecărui detașament porțiunea lui de teren.

Cîteva zile la rînd copiii au tot trebăluit în grădină; săpau, puneau îngrășăminte, aranjau cît mai frumos straturile, iar la vremea potrivită a plantat fiecare cultura ce o avea în plan. Detașamentele au pornit chiar și o întrecere între ele.

Primele rezultate ale muncii pionierilor din Dracea au și început să se vadă. Ceapa, fasolea, salata, și alte cîteva legume care apar mai de timpuriu au prins a înverzi pe lotul lor școlar. Ca să crească mai repede și mai frumos, grădinarii din detașamentul 3 le stropesc mai în fiecare seară.

F. DUMITRU

O experiență interesantă

De-abia se ștergeau ultimele urme ale iernii, și tinerii grădinari și pomicultori de la Școala de 7 ani din comuna Periș, raionul Snagov, își începeau lucrările pe lotul școlar. E obiceiul, în școala lor, ca din primele zile de primăvară să se pornească la muncă.

Anul acesta, deși primăvara a venit mai tîrziu, totuși pe tinerii grădinari din comuna Periș nu i-au impresurat treburile. Ei au știut cum să se descurce. Cît timpul nu era încă favorabil lucrărilor în grădină, ei au curățat pomii de crengi și frunze uscate, le-au văruit tulpinele, iar apoi i-au stropit cu „Verde de Paris".

Cîteva zile mai tîrziu, cînd pămîntul s-a zvintat, copiii au săpat grădina și au făcut straturile. Intr-un strat au sădit arpagic și usturoi. In două straturi au semănat fasole din cea cu păstaia mare și cărnoasă. Din ea vor face conserve pentru internatul școlii.

Intr-un colț al grădinii, cîțiva pionieri au săpat o groapă circulară. Să tot aibă vreo 50 cm. adîncime și cam 20—25 cm diametru. I-am întrebat ce-au de gînd să facă acolo.

— Experimentăm o nouă metodă de recoltat cartofii — mi-au răspuns cîțiva copii.

Din discuțiile cu ei am aflat și metoda. Ei au pus în această groapă un cartof, și l-au acoperit cu un strat de pămînt de 10—15 cm. Mai tîrziu, cînd vrejul va crește cu 10—12 cm deasupra pămîntului, îl vor acoperi iarăși cu un strat de pămînt și vor repeta operația aceasta pînă pe la sfîrșitul lunii iunie.

— Și ce se va întîmpla? i-am întrebat cuprins de curiozitate.

— Ce să se întîmple? Fiecare strat de pămînt pus de noi va deveni un cuib în care bulbii de cartofi vor crește și se vor dezvolta. In felul acesta, dintr-un singur cartof noi vom obține aproape 30—40 de cartofi...

Despre tinerii grădinari și pomicultori de la Școala de 7 ani din Periș și despre lucrările executate de ei s-ar mai putea spune încă multe...

I. NEDER

Ce-ați spune voi, dragi prieteni, de un aparat de... înregistrat gîndurile? Nu vă speriați. Deocamdată nu există așa ceva. Să ne închipuim că l-am avea. Țac, întorci butonul și undele pornesc la vînătoare. Pe un ecran asemănător celui de televiziune, se perindă imagini neclare. Apoi totul se limpezește. Apare o fetiță cu părul tăiat scurt, cu o panglicuță albă în cap.

— Sălăgeanu Viorica! ne-o prezintă aparatul... Președinta detașamentului din clasa a V-a B, Școala medie nr. 15 fete, București. ...Viorica citește la istorie, pare-mi-se. Dar, deodată, se oprește și-și reazimă bărbia în pumni.

„Iată că se apropie sfîrșitul anului școlar — înregistrează și transmite aparatul gîndurile Vioricăi. Clasa noastră stă acum bine cu învățătura.

Uf! Pe pătrarul al II-lea nu știam ce să mai facem; 10 eleve slabe! Am avut de furcă, nu glumă! Dar la sfîrșitul pătrarului al III-lea din ele rămăseseră doar trei în acea situație. Două sînt acum pe cale de îndreptare. Cît a muncit, de pildă, biata Dorobăț! Stătea tare prost cu matematica și cu romîna. Nu știu însă ce e de făcut cu Perșa. Mi-e teamă că va trebui să învețe toată vacanța".

Aci gîndul avu o tresărire. O clipă, ecranul se întunecă și — ciudat aparat! — din el izbucni o melodie veselă: Vacanța! Vacanța!

„Ce vom face în vacanță? — căzu iar pe gînduri Viorica. Unele vor merge în tabere, altele vor rămîne în București... Tare aș vrea să știu ce gîndesc fetele"...

Vrei să știi, Viorico? Nimic mai ușor! Uite, te ajutăm îndată.... Pe ecran apare Copăceanu Viorica, prietena cea mai bună a Vioricăi. „Eu am să activez în tabăra de curte — ne transmite aparatul gîndurile ei. Vom face și excursii. Vreau neapărat să merg la Snagov. Apoi am să fac sport. Sport mult. Se spune că sînt o bună jucătoare de volei".

Iat-o și pe Georgescu Livia.

„Să știți că în vacanță vreau neapărat să mă familiarizez cu materia dintr-a VI-a..."

„Și eu vreau să citesc cît mai multe cărți în vacanță și să mă plimb! se vîră pe... undă Dorobăț. Apoi, amintindu-și de situația ei, pleacă ochii și șoptește: ...Bineînțeles, dacă am să trec clasa".

Și așa s-au perindat gîndurile tuturor pionierelor din clasă pe ecranul aparatului. Firește, gusturile se deosebesc. Dar într-o privință toate sînt de acord: vacanța va trebui să fie cît mai plăcută... și pentru asta lucrurile trebuie pregătite din vreme.

Ochii Vioricăi se pleacă din nou asupra cărții, iar pe ecran apare: „Răscoala lui Spartacus".

„Țac", am întors butonul. Sper că nu trebuie să vă povestesc eu aci despre răscoala lui Spartacus. Cu siguranță că, la ora asta, sînteți aplecați cu toții asupra cărților și caietelor de notițe. E vorba doar de recapitularea materiei. Iar într-o pauză, așa cum i s-a întîmplat și Vioricăi, gîndul vă zboară în viitor, dar nu la un viitor îndepărtat, ci doar peste o lună...

Și un glas pe care numai năstrușnicul meu aparat îl poate auzi cîntă vesel: Vine vacanța! Vine vacanța! Vacanța!

A. WEISS

Vești bune

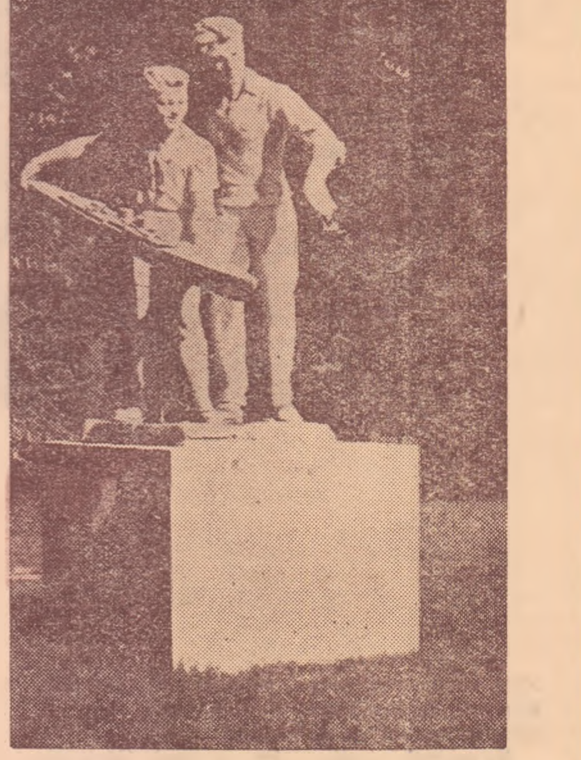
● De la Școala pedagogică mixtă nr. 2 din Cluj, ni se anunță că, nu de mult, s-a terminat instalarea difuzoarelor. Toți pionierii au lucrat la instalație. Unii au întins sîrmele, alții le-au trecut prin perete și alții au așezat difuzoarele. Acum, după orele de clasă, răsună peste tot cîntecele vesele. Duminica trecută pionierii au ascultat, pe lîngă alte emisiuni, și un program de satiră și umor pregătit de elevul Toadere Constantin.

● Din comuna Burdujeni, regiunea Suceava, ni se transmite că pe izlazul din marginea satului au sosit și au lucrat alături de părinții lor, pionierii. Ei au tăiat mărăcinii, au strîns pietrele, iar la sfîrșit au dat foc la toate uscăturile de pe izlaz. Pentru munca lor, micii gospodari au primit mulțumiri din partea sătenilor din comună.

● Mihail Felomela de la Școala nr. 1 din comuna Rasova, raionul Medgidia, ne informează că ea crește 14 pui de găină și 5 boboci de gîscă. În fiecare dimineață le dă grăunțe, le pune apă în cutiuțe și le curăță la vreme culbarele. Ea este una din participantele la întrecerea pentru cel mai bun crescător de păsări, organizată de colectivul de conducere al unității de pionieri.

● Pioniera Niță Elena din comuna Coteana, raionul Slatina, ne dă de veste că, o dată cu sosirea primăverii, pionierii au început să-și înfrumusețeze școala și satul. Grădinița de flori și cea de legume din curtea școlii sînt gata. De cîteva zile, ei au terminat de aranjat și grădinițele din fața caselor lor. Pionierii plantează acum în livada școlii puieții pe care i-au primit de la Sfatul Popular.

Ghiță HANȚĂ: Lansarea unui navomodel

„Fotbaliștii"

Dragă redacție,

Nu de mult, în școala noastră s-a desfășurat un meci de fotbal. Dar... știi, a fost cu totul altfel decît un meci obișnuit. Au lipsit plasa, barele și, mai ales, mingea. „Spectatorii", destul de puțini la număr, au tot intervenit pe lingă „jucători" să amîne meciul, dar fără nici un folos. Ei erau hotărîți să joace și pace!

Iată acum cîteva aspecte din desfășurarea jocului.

★

Clopoțelul sunase sfîrșitul primei ore. După ieșirea tovarășei profesoare, în clasa a VII-a a început o gălăgie care se auzea pînă departe pe coridor. Cu gura pînă la urechi, Păuna striga, se agita, căutînd să fie auzit de toată clasa:

— Băieți, băieți, am o carte despre fotbal!

In clasă s-a făcut liniște. Păuna, stînd în picioare în fața celorlalți, ca și cum ar fi prezidat o ședință, continuă să vorbească despre fotbal:

— Păcat că e un timp atît de urît și nu pot să vă arăt cîteva figuri din carte. Și, în afară de asta, nu am nici minge, așa că... mă las păgubaș.

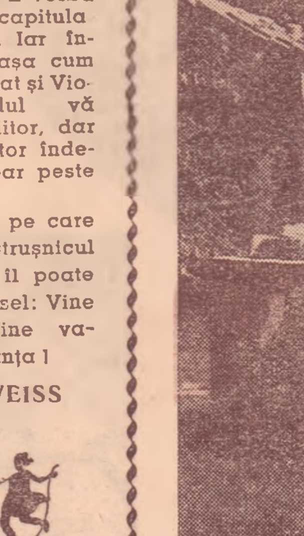
— De minge te vaiți tu, Păuna? Fac eu îndată rost, îi răspunse Mihai.

Se repezi la fereastră, luă cana de la turbina cu aburi (aparat construit la cercul „Mîini îndemînatice") și, cu un șut puternic, o ridică în tavan.

Așa dar, meciul începuse. „Spectatorii", care nu mai văzuseră încă așa fotbal, le-au cerut să sfîrșească fără întîrziere.

Dar ce, parcă te puteai înțelege cu ei?

Păuna atinse cana cu piciorul, și ea trecu peste bănci, căzînd pe scaunul de la catedră. Mișu Mihai, urmărind cu atenție faza, se repezi după cană, o izbi de peretele din fundul clasei și cana ricoșă, căzînd pe masa bibliotecii. Din nou Mișu se repezi s-o ia,

dar Păuna o și lovise; cana sări în tavan și de acolo spre ușă.

Tocmai atunci își făcu apariția „arbitrul", care la un astfel de joc nu putea fi decît diriginta clasei a VII-a, și meciul se întrerupse. Cei doi jucători, Păuna și Mișu, nu se simțeau deloc bine. Intreaga clasă îi trăgea la răspundere pentru stricăciunile făcute. Cana turtită, pereții găuriți, aparatul stricat se uitau parcă mustrător la ei, îi dojeneau. Oare asta-i grija ce o au ei pentru bunurile școlii?

D. FREAMAT

După o corespondență de la *Popa VICTOR*
Școala de 7ani Crîmpoaia raionul Drăgănești,

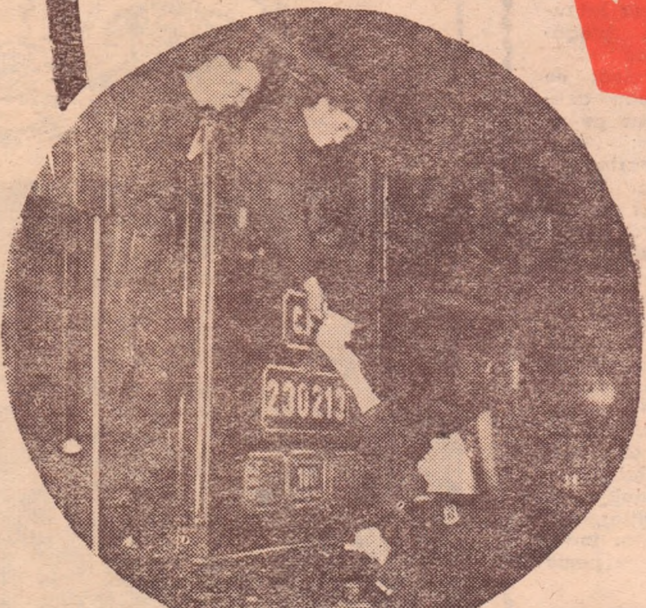

Nopțile Capitalei

Ora 20,30. Pe strada Armenească nr. 35, la Căminul de copii al Ministerului Agriculturii, a venit Moș Ene.. A venit și i-a îmbiat pe micii și atît de gălăgioșii locatari către paturile albe care așteaptă. Cu pași de vată, îngrijitoarele trec din încăpere în încăpere, pregătind totul pentru noapte. Inainte de a pleca acasă, directoarea căminului, Năchescu Ana, mai întîrzie cîteva clipe printre pătucuri, cu ochi și inimă de mamă. Se oprește lîngă Doina Marcu, să-i așeze mai bine învelitoarea. Pe Doinița unda liniștită și fermecată a somnului a purtat-o departe, departe, în lumea basmelor. Poate că acum petrece minunat, în tovărășia jucăriilor care — între noi fie vorba — dorm și ele în camera vecină.

Noapte bună, Doinițo! In timp ce tu dormi, viața orașului pulsează înainte. Sub șiragul de lumini al bulevardelor și străzilor, sute și sute de oameni se întorc spre casă, de la spectacole sau din parcuri. Alții, mulți, care s-au odihnit în timpul zilei, își încep de abia acum munca lor. Muncă simplă poate, dar atît de însemnată pentru viața orașului, pentru mersul ei neîncetat...

E miezul nopții. Pe peronul Gării de Nord e veșnica și binecunoscuta animație. Nici nu poți să-ți dai seama dacă-i zi sau noapte. Aici nu există pauze. Liniile, artere de oțel care leagă toate satele și orașele de inima patriei, zvîcnesc neîncetat. Trenuri sosesc și pleacă, cu precizia ceasornicelor. Călătorii... Intîlniri... Despărțiri... Uruitul cărucioarelor cu bagaje, mirosul specific al gărilor. O voce răzbate din megafoane: „Atențiune, trenul de persoane 7003 pleacă peste cinci minute, adică la ora 0,40". Fochistul Gagiu Pavel mai aruncă o lopată de cărbuni în focar. Impiegatul Popa Gheorghe completează foaia de parcurs și o înmînează mecanicului Caralicea Gheorghe. Un fluierat scurt, un nor de abur, și trenul se urnește. Un cetățean, veșnicul întîrziat, aleargă după ultimul vagon, într-un sprint care, pe stadion, ar putea să constituie un record...

Inviorați de mișcarea din gară, pornim mai departe, pe străzile și bulevardele Capitalei. La puține geamuri mai licărește cîte o luminiță. Desigur, în spatele lor creează mințile unor savanți sau scriitori... La o încrucișare de străduțe, șoferul nostru — cu băgare de seamă, clacsonează. Indată se ivește, în bătaia farurilor, un milițian și ne oprește:

— Nu știți că-i interzisă folosirea semnalelor sonore noaptea? Greșeala ne dă prilej să constatăm că, noaptea, somnul și liniștea cetățenilor sînt păzite de oameni ageri și curajoși: milițienii.

Din cînd în cînd, trecem pe lîngă un tramvai. Nu puțini cetățeni își află treburi și la aceste ceasuri. Echipele ITB-ului, care repară liniile uzate, lucrează mai ales noaptea. Peisajul e bine cunoscut: un felinar de semnalizare, un punct de lumină violetă, caldarîm desfundat, aparate de sudură. Peste toate se profilează siluetele oamenilor puternici care, în cîteva ceasuri încordate, termină cu succes reparația.

E ora 3 fără cinci minute. Intr-o casă, se aprind luminile. O femeie iese în goană pe poartă și se îndreaptă spre un telefon:

— Alo, Spitalul Colentina?

Doctorul de gardă, Alexandra Cernescu, notează adresa și îndată formează alt număr:

— Alo, trimiteți urgent mașina Salvării pe strada.. Caz grav!

Peste cîteva minute, bolnavul se află pe masa de operație. Chirurgul, cu toți nervii încordați, execută mișcări calme și precise.

Ceasul înregistrează încet minute și bătăi de inimă. La ora 4 — viața bolnavului este salvată. O injecție, și adoarme liniștit...

Nervii chirurgului se încordează din nou. Incepe o nouă operație.

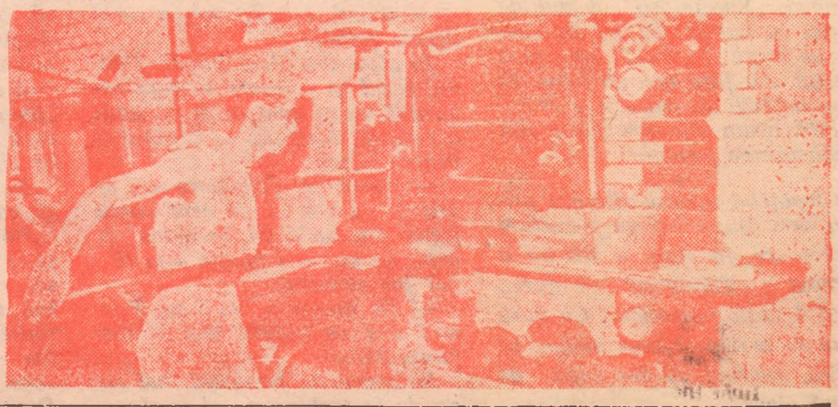

Zorii sînt aproape. Dintr-o clădire de pe Șoseaua Ștefan cel Mare răzbate în aerul proaspăt un miros foarte ispititor: aici e fabrica de pîine „Pionierul"

In sala cea mare a fabricii, oamenii, luminați de flacăra vie a cuptoarelor, scot neîncetat alte și alte pîini aburinde, fierbinți. Tovarășul Pavel Ilie, maistrul prim al atelierului, e cînd la malaxoare, cînd la cuptoare, cînd în laborator, veghind și îndrumînd treaba. Schimbul de noapte va scoate 22-23 de mii de pîini. Oamenii sînt osteniți, dar veseli. Și-au împlinit datoria și vor merge curînd să se odihnească.

Mîine dimineață, cetățenii Capitalei vor avea pîine proaspătă.

Reportaj de Grigore Prepeliță, Vasile Mănuceanu și Șerban Voicu.

Redacția și administrația București Piața Scînteii tel 7.61.00, 7.60.10 Abonamentele se fac la toate OFICIILE POȘTALE și SECȚIILE RAIONALE DE DIFUZARE A PRESEI
Taxa plătită în numerar conform aprobării Dir. Gen P.T.T. 100.114 Tiparul: Intr. Poligrafică Nr 2 str. Brezoianu Nr 23—25